

[Halvgaard]

håbløst at udvide produktionen og skabe nye arbejdspladser.

Alle disse ting er ikke til fordel for dansk landbrug. Tværtimod er der utallige eksempler på, at landbrugere, uanset om de har et moderne produktionsapparat, foretrækker at drive landbrug kvægløst. Det var vel egentlig ikke de intentioner, landbrugsbetænkningen af 1977 gav udtryk for, og som resulterede i den nye landbrugslov. Desværre en landbrugslov, der efter vor opfattelse i høj grad trænger til en gennemgribende revision, hvilket jeg også håber landbrugsministeren vil indrømme. Uenigheden blandt fællesmarkedslandene om den fælles landbrugspolitik, overskudslagene og usikkerhed vedrørende de fremtidige landbrugspriser skaber ligeledes utryghed og skepsis med hensyn til fremtiden. Typisk har diskussionen i EFs landbrugsudvalg næsten udelukkende været koncentreret om overskudsproduktionen, som man også har beskæftiget sig meget med her i dag under debatten. Der er ingen anden holdbar vej ud af dette dilemma, end at de landbrug, som kan klare sig i fri konkurrence, må fortsætte, og de landbrug, der ikke kan klare sig uden tilskud og subsidier, må nedlægges.

Vi har et eksempel med medansvarsafgiften. Det er et eksempel på, at man indirekte støtter og holder liv i de urentable landbrug ved at fritage dem for denne afgift. Indsatsen må i langt højere grad rettes mod alle de nationale støtteordninger og særbegunstigelser, som findes i medlemslandene, og som er grove overtrædelser af Romtraktaten. Det må være opgaven fremover. Såvel vore hjemlige politikere og myndigheder som institutioner og organisationer i EF må forlange og kræve, at der føres en positiv og konstruktiv politik med henblik på at virkeliggøre de mål, der er indholdt i Romtraktaten.

Hanne Engberg (SF):

Jeg skal på socialistisk folkepartis vegne sige noget om vores holdning til EFs budget og behandlingen af det i EF-Parlamentet og i Ministerrådet samt om folketingets muligheder for kontrol med EF. Vores landbrugspolitiske ordfører, hr. Bjørn Poulsen, vil senere tale om EFs landbrugspolitik.

Ved førstebehandlingen i folketinget af lovforslaget om valg af danske repræsentan-

ter til Europa-Parlamentet i oktober 1977 udtalte ordføreren for socialdemokratiet, hr. Erik Holst:

»Det direkte valg til EF-Parlamentet har principielt ingen som helst betydning for kompetencefordelingen mellem EFs forskellige institutioner, således som de er fastsat i Romtraktaten.«

Det står i Folketingstidende 1977-78, sp. 725.

Hr. Erik Holst sagde videre, at »enhver forøgelse af Parlamentets beføjelser kræver en traktatændring«, og fortsatte: »et direkte valgt parlament vil i højere grad kunne hellige sig de opgaver, som foreligger, og allerede i dag er der behov for en mere demokratisk kontrol både med den måde, beslutninger i EF bliver til på, og med de budgetter, som det er pålagt Parlamentet ifølge Romtraktaten at kontrollere.«

I dag, 7 måneder efter valget af danske repræsentanter til EF-Parlamentet, kan det konstateres, ikke alene at EF-Parlamentet i forbindelse med den såkaldte budgetstrid med Ministerrådet har prøvet at tiltage sig mere magt, end der i traktaterne er lovhjemmel for – og har gjort det med dansk socialdemokratisk velsignelse – men også, at det er sket på en måde, så det er blevet endnu vanskeligere for det danske folketing at kontrollere, hvad der foregår i EF.

EF-Parlamentets traktatmæssige opgave med hensyn til budgettet er, som det er sagt flere gange heroppefra i dag, at foreslå ændringer til de obligatoriske udgifter, nemlig landbrugsudgifterne, som Ministerrådet har det fulde ansvar for, og inden for en vis ramme at vedtage ændringer i det, man kalder de ikke-obligatoriske udgifter – udgifter til ting som regionalfond, socialfond osv., områder, der ikke er omfattet af suverænitetsovergivelsen, men som stadig er dansk folketingspolitik. Disse områder udgør i øjeblikket ca. en fjerdedel af EFs budget.

Hvad der skete i EF-Parlamentet den 13. december 1979 ved den dramatiske forkastelse af Ministerrådets endelige budgetforslag, var, at Parlamentet prøvede at tiltage sig en magt over budgettet og dermed over udviklingen i EF, som det traktatmæssigt ikke har, og som det danske folketing derfor aldrig har givet tilladelse til.

Gennem budgetudvalgets eget forslag til budget, som Parlamentet krævede at Mini-